

Pārējie lietas dalībnieki: Access Info Europe, Grieķijas Republika, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu, ar kuru Vispārējā tiesa ir atcēlusi Padomes lēmumu atteikt publisku piekļuvi prasītajam dokumentam;
- taisīt galīgo spriedumu par jautājumiem, kas ir šīs apelācijas sūdzības priekšmets;
- piespriest prasītājai lietā T-233/09 atlīdzināt Padomes tiesāšanās izdevumus, kas tai radušies šajā lietā un apelācijas tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Vispirms Padome vēlētos atgādināt, ka apstrīdētais lēmums tika pieņemts 2009. gada 26. februārī, proti, pirms Lisabonas līguma spēkā stāšanās 2009. gada 1. decembrī. Līdz ar to šajā lietā ir piemērojamas pirms Lisabonas līguma spēkā stāšanās esošās Līguma par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līguma normas.

Pirmkārt, Padome apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot un piemērojot Regulas 1049/2001⁽¹⁾ 4. panta 3. punkta pirmajā daļā ietvertu izņēmumu, jo tās konstatējumi nav atbilstoši piemērojamajām Līguma normām un tajos netiek ņemts vērā it īpaši Līgumā un atvasinātajās tiesībās paredzētā principa par plašāku piekļuvi iestāžu likumdošanas darbībām robežas, lai saglabātu iestāžu lēmumu pieņemšanas procesu efektivitāti.

Otrkārt, Padome apgalvo, ka Vispārējās tiesas pamatojums neatbilst Tiesas judikatūrai, kas ļauj iestādei atsaukties uz vispārējiem apsvērumiem.

Treškārt, Padome apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, šajā lietā piemērojot "prasīto tiesisko un faktisko stāvokli", lai izvērtētu pamatus, kurus bija izvirzījusi Padome, lai pamatotu regulas 4. panta 3. punkta pirmajā daļā ietvertu izņēmumu. Savā vērtējumā Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā tiktāl, ciktāl tā prasīja pierādījumus par negatīvu ietekmi uz lēmuma pieņemšanas procesu, neņēma vērā lēmuma pieņemšanas procesa sākotnējā posma nozīmīgumu, lai novērtētu pilnīgas publiskošanas ietekmi, un neņēma vērā pieprasītā dokumenta sensitīvo raksturu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 8. jūnijā iesniedza Varhoven administrativen sad (Bulgārija) — EMS Bulgaria TRANSPORT OOD/Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto", grad Plovdiv, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Lieta C-284/11)

(2011/C 238/12)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven administrativen sad (Bulgārija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: EMS Bulgaria TRANSPORT OOD

Atbildētājs: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto", grad Plovdiv, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu⁽¹⁾ 179. panta 1. punkts, 180. un 273. pants, kā arī Tiesas 2008. gada 8. maija spriedumā apvienotajās lietās C-95/07 un C-96/07 *Ecotrade* minētais efektivitātes princips netiešo nodokļu jomā ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādu tiesību izmantošanas termiņu, kāds ir izskatāmajā lietā atbilstoši Likuma par pievienotās vērtības nodokli 72. panta 1. punktam (2008. gada redakcijā), kurš saskaņā ar Likuma, ar ko groza un papildina likumu par pievienotās vērtības nodokli, pārejas un nobeiguma noteikumu 18. punktu līdz 2009. gada aprīļa beigām tika pagarināts tikai tādiem piegāžu saņēmējiem, attiecībā pret kuriem tiesības iekasēt nodokli radās pirms 2009. gada 1. janvāra, turklāt ņemot vērā pamata lietas apstākļus, proti:

- valsts tiesiskajā regulējumā paredzēto prasību, ka personai, kas ir veikusi iegādi Kopienas iekšienē un nav reģistrēta saskaņā ar Likumu par pievienotās vērtības nodokli, ir brīvprātīgi jāreģistrējas, lai gan tai nav radušies apstākļi obligātai reģistrācijai, kas ir priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību izmantošanas nosacījums;
- Likuma par pievienotās vērtības nodokli jauno 73.a panta regulējumu (spēkā kopš 2009. gada 1. janvāra), saskaņā ar kuru tiesības atskaitīt priekšnodokli jāpiesūst neatkarīgi no tā, vai ir ievērots Likuma par pievienotās vērtības nodokli 72. panta 1. punktā paredzētais termiņš, ja tiesības iekasēt nodokli ir radušās attiecībā pret piegādes saņēmēju, ja vien piegāde nav slēpta un ir uzskaitīta grāmatvedībā;

- Likuma par pievienotās vērtības nodokli 72. panta 1. punkta nākamajos grozījumus (spēkā kopš 2010. gada 1. janvāra), saskaņā ar kuriem priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības var izmantot taksācijas periodā, kurā šīs tiesības radušās, vai kādā no turpmākajiem divpadsmit taksācijas periodiem?
- 2) Vai nodokļu neitralitātes princips kā pamatprincips, kas ir nozīmīgs kopējas pievienotās vērtības nodokļa sistēmas izveidē un darbībā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda nodokļu audita prakse, kāda ir pamata lietā, kas atzīst pievienotās vērtības nodokļa nokavētu aprēķināšanu un kā sankcijas nosaka procentu maksājumus un atsaka priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību izmantošanu, ir pieļaujama konkrētajā situācijā, kādā atrodas prasītāja, turklāt ņemot vērā, ka darījums nav slēpts, ir uzskaitīts grāmatvedībā, nodokļu administrācijas rīcībā ir nepieciešamā informācija, nav notikusi ļaunprātīga rīcība un nav nodarīti zaudējumi budžetam?
- 2) Vai direktīva, ņemot vērā jēdziena “nodokļu nemaksāšana” definīciju, kā arī preambulas 26. un 59. apsvērumu saistībā ar 178. panta b) apakšpunktu, prasa, lai formalitātes tiktu noteiktas tikai likumdošanas ceļā ar dalībvalsts augstākās likumdošanas iestādes izdotu tiesību aktu vai arī direktīva pieļauj, ka šīs formalitātes netiek noteiktas likumdošanas ceļā, bet gan tās nosaka valsts pārvaldes (un nodokļu pārbaudes) prakse un judikatūra? Vai formalitātes var noteikt ar valsts pārvaldes iestādes izdotu tiesību piemērošanas aktu un/vai ar valsts pārvaldes instrukcijām?
- 3) Vai “faktiskas piegādes neesamība”, ja šis jēdziens atšķiras no jēdziena “nodokļu nemaksāšana” un nav iekļauts tā definīcijā, ir formalitāte direktīvas 178. panta b) apakšpunkta izpratnē vai pasākums direktīvas preambulas 59. apsvēruma izpratnē, kura ieviešanas sekas ir priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību atteikums un PVN sistēmas neitralitātes — būtisks kopējās PVN sistēmas princips, kas tika ieviests ar attiecīgajām Savienības tiesībām — apšaubīšana?

(¹) OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 8. jūnijā iesniedza Administratīven sad Varna (Bulgārija) — Bonik EOOD/Direktor na Direksia “Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto”, grad Varna, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Lieta C-285/11)

(2011/C 238/13)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administratīven sad Varna

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Bonik EOOD

Atbildētājs: Direktor na Direksia “Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto”, grad Varna, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, interpretējot Direktīvas 2006/112 (¹) 178. panta a) un b) apakšpunktu, 14., 62., 63., 167. un 168. pantu, no tiem var atvasināt jēdzienu “faktiskas piegādes neesamība” un, ja var, vai jēdziens “faktiskas piegādes neesamība”, atbilstoši tā definīcijai, pārklājas ar jēdzienu “nodokļu nemaksāšana”, vai ir iekļauts šajā jēdzienā? Ko direktīvas izpratnē ietver jēdziens “nodokļu nemaksāšana”?
- 4) Vai nodokļu maksātājiem var likt pildīt formalitātes, saskaņā ar kurām nodokļu maksātājiem, lai uzskatītu, ka piegāde faktiski ir notikusi, ir jāpierāda, ka starp tiem (pēdējo saņēmēju un tā piegādātāju) ir notikusi piegāde, ja kompetentā iestāde neapstrīd, ka attiecīgie nodokļu maksātāji (pēdējie piegādātāji) sekojošās tās pašas preces tajā pašā daudzumā piegādes ir izdarījuši sekojošajiem saņēmējiem?
- 5) Vai kopējās PVN sistēmas un Direktīvas 2006/112 168. un 178. panta ietvaros tirgotāja tiesības saņemt apstiprinājumu, ka par konkrētiem darījumiem ir ticis veikts PVN maksājums:
- a) ir jāizvērtē tikai attiecībā uz konkrētiem darījumiem, kuros tirgotājs ir dalībnieks, tostarp ņemot vērā tirgotāja nolūku piedalīties darījumā un/vai
- b) ir jāizvērtē attiecībā uz darbību kopumu, ieskaitot iepriekšējos un nākamos darījumus, kas veido piegādes ķēdi, pie kuras pieder strīdīgie darījumi, ieskaitot pārējo ķēdes dalībnieku nolūkus, ko tirgotājs nezina un/vai nevar uzzināt, proti, rēķina izsniedzēja un pārējo ķēdes dalībnieku, proti, to sākotnējo piegādātāju, kurus piegādes saņēmējs nevar pārbaudīt un no kuriem tas nevar pieprasīt noteiktu rīcību, darbības un/vai bezdarbība, un/vai
- c) ir jāizvērtē, ņemot vērā citu ķēdes dalībnieku krāpnieciskās rīcības vai nolūkus, par ko tirgotājs nezina un attiecībā, uz kuru darbībām vai nolūkiem nav iespējams secināt, vai tirgotājs par tām varēja uzzināt un, proti, neatkarīgi no tā, vai šīs darbības un nolūki ir konstatējami pirms vai pēc konkrētā darījuma?